

PILAR MONTANER

Exposició
bibliogràfica
Març 2016

A la
Biblioteca
de Cort

PILAR MONTANER. BIOGRAFIA.

Juan Sureda i Pilar Montaner

Pilar Montaner

Pintora. Filla de Jaume de Montaner Vega-Verdugo, aristòcrata i marí de guerra, i d'Elvira Maturana, uruguaiana, als 14 anys resta òrfena de mare, en morir aquesta a Madrid el 13 de juny de 1890. Aleshores es trasllada a Madrid, on estudia dibuix al taller d'Emilio Ordóñez. Als 18 anys torna a Palma i als 20 se casa (19-X-1896) amb Joan Sureda Bimet, que li obre les portes del món artístic i cultural del moment. Casada, estudia pintura amb Ricard Anckermann i Antoni Ribas. Entre 1902 i 1904 fa una estada a Madrid, on rep classes de Joaquim Sorolla. També assisteix a les classes de la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando. El 1906 amb Antoni Gelabert viatja a Madrid per fer còpies de pintors clàssics al museu del Prado.

El 1910, animada pel pintor Eliseu Meifrén, fa la primera exposició individual, que presenta a Palma, a l'antic local del Cercle de Belles Arts, situat al costat del teatre Líric, en un edifici avui derruït que ocupava part del solar actual de l'Hort del Rei. Després, exposa a Barcelona (1917), Madrid (1918), Marsella, Barcelona (1921), Buenos Aires (1928) i Palma (1931). És guardonada a Madrid (1906), Marsella (1907), Barcelona (1911) i Palma (1957). La seva pintura és reconeguda per la crítica i el públic. Fa part del grup fundador de l'Associació d'Artistes Pintors (1910) al costat d'Antoni Gelabert.

Palma, 13
d'abril de
1876 -
Valldemossa,
23 de
setembre de
1961)

PILAR MONTANER. BIOGRAFIA.

La temàtica que tracta és variada, per bé que mostra preferència per les composicions de figura, el retrat i el paisatge. L'estil evoluciona des d'un realisme detallat vers un modernisme influït per Joaquim Mir i Rusiñol i, sobretot, per Eliseu Meifrén a partir del anys que aquest resideix a Valldemossa (1907-10) i és director de l'Escola de Belles Arts de Palma. Pinta personatges populars, com *Madò Calafata* (1899), escenes populars (*Esperant els nuvis*), festes (*Festa pagesa del s. XVIII*), escenes camperoles (*La verema*), jocs de nins (*La baldufa*), temes urbans (*La seu a l'hora daurada*), ametllers en flor (*Ametllers*), molins, els seus fills, les dides (*Les dides*), les mainaderes i les oliveres que tant fascinen Ruben Darío. També pinta retrats dels seus hostes i dels seus amics, com Ruben Darío (1913-14), Unamuno (1916), Gabriel Alomar (1917), Miquel Costa i Llobera, Llorenç Riber, Eugeni d'Ors i d'altres. Es relaciona amb Joaquim Sorolla, l'arxiduc Lluís Salvador, Antoni Maura, Azorín, Santiago Rusiñol, Joaquim Mir, Màrius Verdaguer, John Singer Sargent, Miguel de Unamuno, Gabriel Alomar, Jorge Luis Borges, Eliseu Meifrén, etc.

La situació econòmica de la família es debilita durant els anys 20 a causa de la mala administració i d'un tren de vida superior al sostenible. El 1931 és embargat el palau del Rei Sanç, que aquest monarca féu construir el 1321 per al seu fill Martí, malalt dels pulmons. Era l'habitatge que ocupaven durant les estades a Valldemossa. Mare de 14 fills, dels quals 11 superen l'edat pupilar, a partir d'aleshores veu com la mort se n'endu alguns: Jacobo (1935), Felip (1937), Pazzis (1939), Margalida (1949), Joan (1955), etc. El marit mor a Valldemossa el 28 d'abril de 1947. El trasbals interromp per sempre el retrat que fa de Lluís Ripoll Arbós. Malgrat els problemes econòmics i familiars, no deixa de pintar. Davant les dificultats mostra un esperit fort i resistent, a pesar de les aparences de feblesa. Manté l'estabilitat de la llar per sobre dels estirabots masclistes del marit i els desequilibris que l'acompanyen en els darrers anys de la vida. Mor a Valldemossa el 1961, als 85 anys d'edat.

Text extret del blog de Miquel Alenyà <http://miquelcinema.blogspot.com.es/>

Bibliografia disponible a la Biblioteca de Cort

Bosch, M. del Carme, i Montaner, Pilar. *Pilar Montaner, Memòries*. Ajuntament de Palma: Palma, 2010.- (Arxiu Municipal de Palma, Rúbrica Serie Menor; 3).

Bosch, M. del Carme. *Pilar Montaner i Joan Sureda, Epistolari i literatura*. Ajuntament de Palma: Palma, 2011.- (Arxiu Municipal de Palma, Rúbrica; 22).

Bauzá Martorell, Felio J. *La vida soñada. El legado intelectual de Don Juan Sureda Bimet*. Ed. La Foradada: Palma, 2009.

Carrió, Gabriel. "L'entorn de Pilar Montaner", Suplement de cultura, *Diari de Balears*, Palma 8-I-2011.

Dones i èpoques: aproximació històrica al món de la dona a les Illes Balears. Olañeta : Palma, 1999

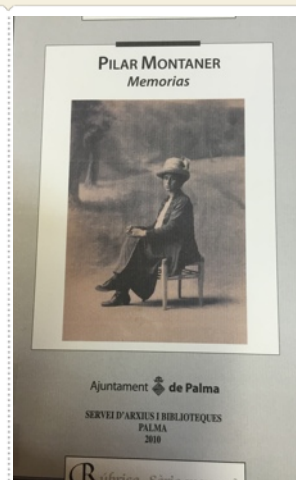
Dones i èpoques : aproximació històrica al món de la dona a les Illes Balears [exposició] 5-21 de maig de 1995, Fundació "La Caixa" Govern Balear : Palma, 1995

Gran Enciclopèdia de la Pintura i l'Escultura a les Balears Vol. 3. Promomallorca: Palma, 1996

Peñarrubia Marquès, Isabel. *Pilar Montaner i Maturana. Palma (1876-1961)*. Ajuntament de Palma: Palma, 2006.

Maecenas pulvinar sagittis enim.

Rhonus tempor pleracat.